

HIVATALOS KÖZLEMÉNYEK

A m. kir. közellátásügyi miniszter 11.000/1943. K. M. számú rendelete a tüzifa legmagasabb árának megállapítása tárgyában.*

A 9.280/1941. M. E. számú rendelet 1. §-ában foglalt felhatalmazás alapján a következőket rendelem.

Termelői árak.

1. §.

(1) A termelők által eladott tüzifa legmagasabb leadóállomási árának Budapesten és az I. számú mellékletben felsorolt helyeken az I. számú mellékletben feltüntetett árakat kell tekinteni.

(2) Az I. számú mellékletben nem említett városok és községek területén érvényes legmagasabb *leadóállomási árakat* úgy kell kiszámítani, hogy a (3) bekezdés szerint megállapított feladóállomási árakhoz hozzá lehet adni a feladóállomástól a leadóállomásig felmerülő vasúti fuvar költségnak és a leadóállomáson esetleg felmerülő külön díjnak (kövezetvámnak) együttes összegét.

(3) A termelők által eladott tüzifa legmagasabb *feladóállomási árát* úgy kell kiszámítani, hogy az (1) bekezdésben megállapított leadóállomási árakból le kell vonni 5.40 P budapesti különdíjat (kövezetvámot), valamint a MÁV-nak a hazai tüzifára vonatkozó díjszabása szerint a feladóállomástól Budapestig fennálló díjszabási távolságon 15 tonnás díjtétel alapján 10.000 kg-ra eső fuvardíjat és az esetleg felmerült átrakási költséget; hajófuvar esetén fuvardíj címén a MFTR vonatkozó díjszabása szerint 10 tonnás díjtétel alapján 10.000 kg-ra eső fuvardíjat, de legfeljebb 70.— pengőt kell levonni.

(4) A feladóállomási ár kiszámítása szempontjából feladóállomásnak azt a vasúti, vagy hajóállomást kell tekinteni, amely a tüzifa-készlet tárolási helyéhez viszonyítva — a készletnek Budapestre való szállítását feltételezve — a termelő szempontjából gazdasági értelemben a legelőnyösebben fekszik.

(5) A vasúti kocsis teljes raksúlyának kihasználásáért az eladó felelősséggel tartozik; az esetleges holtfuvar összegét a vevő a vételárból levonhatja.

2. §.

(1) Abban az esetben, ha a termelő a tüzifát — 1 (normál) vasúti kocsirakományt meghaladó mennyiségben — nem vasúti kocsiba, vagy hajóba rakva, hanem úgy adja el, hogy a szerződés szerinti teljesítési hely a kitermelés helyén tő mellett, erdei rakodón, valamint a feladóállomáson lévő, illetőleg annak közelében, vagy egybeült fekvő rak-területén van, vagyis ha a tüzifának az állomásra beszállítását, vasútra vagy hajóra feladását vasúti kocsiba vagy hajóba berakását a vevő végzi, a tüzifáért legfeljebb a feladóállomási árnál annyival alacsonyabb árat számíthat, amennyit a fenti költségek kitesznek. Ezeket a költségeket a kitermelés helyén — más megállapodás hiányában az ügyletkötés időpontjában — szokásos tényleges kiadások alapján az eladó és vevő közösen állapítja meg.

* Megjelent a «Budapesti Közlöny» 1943. évi január hó 10-17. számában.

(2) A termelés helyén tő mellett, erdei rakodón, vagy egyébütt lévő rakterületen tároló tűzifának — 1 (normál) vasúti kocsi rakományánál kisebb mennyiségben — közvetlenül fogyasztók részére történő eladása esetén a termelő legfeljebb az alábbi eladási árakat számíthatja:

a) ha a tűzifát a vevő lakására szállítja a vonatkozó feladóállomási árnál métermázsánként 60 fillérrel magasabb;

b) ha a tűzifa átadása a feladóállomáson vagy a fogyasztóhelyen (városban, községben) lévő rakterületen (udvaron, majorbán) történik, a vonatkozó feladóállomási árnál métermázsánként 40 fillérrel magasabb;

c) ha a tűzifa átadása a feladóállomástól 10 km-nél közelebb fekvő erdei vagy egyéb rakodón történik, a vonatkozó feladóállomási árnál métermázsánként 40 fillérrel, illetőleg ürméterenként — a rakatmagasságra tekintet nélkül — kemény tűzifánál 2.— P-vel, lágy tűzifánál 1.60 P-vel alacsonyabb;

d) ha a tűzifa átadása a feladóállomástól 10 km-nél távolabb fekvő erdei vagy egyéb rakodón, illetve — távolságra tekintet nélkül — tő mellett történik, a vonatkozó feladóállomási árnál métermázsánként 80 fillérrel, illetőleg ürméterenként kemény tűzifánál 4.— P-vel, lágy tűzifánál 3.20 P-vel alacsonyabb árat.

(3) A (2) bekezdésben megállapított eladási ár csak akkor számítható, ha az eladás kisebb tételekben, közvetlenül a fogyasztónak történik. Az a termelő, aki a kisebb tételekben eladott tűzifáért a (2) bekezdésben megállapított árat számítja, bár tudja, vagy kellő gondosság mellett tudnia kellene, hogy a vevő a tűzifát üzletszerű továbbadás céljából vásárolja (kereskedő), ártülpést követ el.

3. §.

(1) A város vagy község területére a környékbeli termelők (fuvarosok) által piaci eladás céljára beszállított (piacon szekérről árusított és a vevőhöz fuvarozott, ú. m. szekerezéssel árusított stb.) tűzifa legmagasabb árát a törvényhatóság első tisztviselője, illetőleg felügyelete alatt, megyei városokban a polgármester, nagy- és kisközségekben a főszolgabíró az alábbi keretben megállapíthatja, a 10.000-nél nagyobb lélekszámú helyeken pedig — amennyiben ilyen eladások ott szokásosak — megállapítani köteles:

a) az ármegállapításnál legfeljebb az 1. §. szerinti azt a helyi leadóállomási árat lehet alapul venni, amely a szóbanlévő városban vagy községben a szokásos beszerzési helyek (feladóállomások) figyelembevételével, a helyi tüzelőanyagkereskedők beszerzései alapján az egyes faválasztékokra legáltalánosabbnak (esetleg átlagosnak) tekinthető;

b) az a) pontban foglaltak szerint meghatározott leadóállomási árhoz hozzáadható a házhozszállított aprítatlan tűzifánál métermázsánként 50 fillér, aprított tűzifánál pedig 1.— P.

(2) Az (1) bekezdés alapján eszközölt ármegállapításnál a métermázsánkénti árak mellett — a 8. §-ban foglaltak szerint — ürköbméterre (öl) vonatkozó árat is meg kell állapítani.

(3) Az (1) bekezdésben foglalt felhatalmazás kiterjed az erdőgazdaság által kitermelhető anyagokból kikerülő és rendszerint helyi szükségletek kielégítésére szolgáló olyan választékoknak e rendelet intézkedéseivel és az itt megállapított árakkal összhangban álló helyi ármegállapítására is, amelyeknek árát ez a rendelet nem szabályozza (pl. gyökértuskó, gallyfa, rözse stb.). A helyi árak megállapításánál az illetékes m. kir. erdőfelügyelőség (erdőfelügyelői kirendeltség) szakvéleményét ki kell kérni és az illetékes közellátási felügyelőséget is

meg kell hallgatni. Amennyiben az illetékes közellátási felügyelőség az ilyen helyi fogyasztásra felhasználni szokott választékok helyi árainak megállapítására előterjesztést tesz, a helyi árakat meg kell állapítani.

(4) A megállapított helyi árakat megfelelően közhírré kell tenni és a m. kir. közellátásügyi miniszternek (Budapest, VI., Nagymező-u. 1. szám) — az ármegállapításnál alapul szolgáló adatok közlésével — be kell jelenteni.

4. §.

A termelő által fogyasztók közvetlen kiszolgálására valamely városban, illetőleg nagy- és kisközségben fenntartott kereskedelmi eladási telepeken eladott tűzifa eladási árát a 6. §-ban foglaltak szerint kell megállapítani.

Kereskedői árak.

5. §.

(1) Az a tűzifanagykereskedő, aki az eladott tűzifát nem maga termelte ki, hanem azt közvetlenül a termelőtől, saját számlára vásárolta és saját nevében adja el, az aprítatlan tűzifának vagóntételekben történő eladása esetén az 1. §-ban meghatározott árakhoz 10.000 kg-kint legfeljebb 20 pengőt számíthat hozzá.

(2) Hitelben történő eladásnál 30 napi időtartamra sem kamat, sem egyéb címen külön összeg fel nem számítható.

6. §.

(1) A tűzifát közvetlenül fogyasztóknak vagy kisebb tételekben viszonteladóknak árusító (detail) tüzelőanyagkereskedőket az általuk számítható legmagasabb tűzifaárak meghatározása szempontjából az alábbiak szerint kell megkülönböztetni:

a) *ú. n. telepes kereskedők*: olyan tüzelőanyagkereskedők, akik a tűzifában lebonyolított forgalom túlnyomó részét vagóntételekben — termelőtől, vagy nagykereskedőtől — vásárolják és közvetlenül a fogyasztóknak vagy kisebb tételekben (fuvartétel, illetve általában 2 q-an felüli eladások) viszonteladóknak (pincéseknak stb.) adják el;

b) *ú. n. pincés és hasonló kiskereskedők* (szatócsok, udvarosok, stb.) olyan kiskereskedők, akik a tűzifában lebonyolított forgalmuk túlnyomó részét nem termelőtől vagy nagykereskedőtől vagóntételben szerzik be, hanem az ú. n. telepes kereskedőtől kisebb tételekben vásárolják és a fogyasztóknak rendszerint egészen kicsiny (általában 1 métermázsán aluli) tételekben adják el.

(2) Az ú. n. telepes kereskedők által a közvetlen fogyasztók részére eladott tűzifa legmagasabb eladási ára az 1. §. (1) és (2) bekezdése értelmében kereskedelmi telepükön érvényes leadóállomási árak, a 7. §. szerint ténylegesen felmerült szállítási igazolványi díjnak és a II. számú melléklet 1—3. pontjában meghatározott bruttó haszonnak együttes összege. Ebből az eladási árból viszonteladók részére történő eladásnál — a II. számú melléklet 1. pontjában megjelölt eladások kivételével — métermázsánként 15 fillér engedményt kell adni. Közszállításoknál, illetőleg versenytárgyalás alapján történő szállításoknál a II. számú melléklet 1. pontjában megállapított haszonösszegek csak abban az esetben számíthatók fel, ha a szállítandó (versenytárgyalásra meghirdetett) mennyiség 50 normál vagónt (à 10 tonna) meg nem halad.

(3) Az ú. n. pincés és hasonló kiskereskedők (szatócsok, udvarosok, stb.) a (2) bekezdés értelmében az ú. n. telepes kereskedők által

viszonteladókkal szemben az aprított tüzfáért házhozszállítással együtt számítható legmagasabb árakhoz a II. számú melléklet 4. pontjában meghatározott haszonösszegeket adhatják hozzá.

(4) Az a nagykereskedő, aki egyben valamely városban, vagy községben kereskedelmi eladási teleppel [(1) bekezdés a) pontja] is rendelkezik, más helyi telepes kereskedő részére történő eladásnál abban az esetben sem jogosult a II. számú melléklet 2. és 3. a) pontjában aprítatlan tüzfára meghatározott haszonösszeget felszámítani, ha az eladás nem teljes vasúti kocsi rakomány szerint, hanem fuvartételekben történik. Ilyen esetben a legmagasabb leadóállomási árhoz legfeljebb méter-mázsánként 40 fillér bruttó haszon számítható.

Vegyes rendelkezések.

7. §.

(1) A tüzfának közforgalmú járműveken történő szállításához szükséges szállítási igazolványért a m. kir. földművelésügyi miniszter 151.000/1943. F. M. számú rendelete (megjelent a Budapesti Közlöny 1943. évi január hó 10-i, 7. számában) alapján ténylegesen fizetett kiállítás díj — 10 tonnánként 24 pengő — az e rendelet szerint megállapított legmagasabb eladási árhoz hozzászámítható. Termelők és nagykereskedők eladásainál az ilyen címen felszámított összeget a számlába külön tételként kell beállítani.

(2) A 44.000/1941. F. M. számú rendelet 15. §-ának (3) bekezdése értelmében a szállítási igazolványt kérelmező által 10 tonnánként befizetett 1.— pengőt az eladási árhoz hozzászámítani nem szabad.

8. §.

(1) Amennyiben a tüzifa eladása ürmétereiben történik, az erre vonatkozó egységárat az eladó költségére végzendő próbamérlegelés alapján megállapított súlyadatok figyelembevételével kell kiszámítani, azonban a legmagasabb árak meghatározása szempontjából egy ürméter (100×100×100 cm) tüzifa súlya nem lehet magasabb az alábbi súlynál:

	hasáb kg	hasított dorong kg	dorong kg
bükk és gyertyán	500	450	480
cser	550	500	520
tölgy és kőris	520	460	500
akác	550	500	520
egyéb keményfa	520	460	500
lágylombfa	380	—	380
fenyő	350	—	350

(2) Eltérő ürméterméreteket esetén a fenti súlyokat aránylagos változtatással kell alkalmazni.

9. §.

(1) Amennyiben az I. számú mellékletben nem említett városok és községek területén ennek a rendeletnek a végrehajtásával kapcsolatban a 3. §-ban említett helyi árszabályozáson túlmenő szabályozás is szükségesnek mutatkozik (pl. egységes helyi eladási árak megállapítása, nagyobb távolságra lévő vasútállomásról történő befuvarozás magasabb fuvar költsége, stb.) azt a m. kir. közellátásügyi minisztertől esetenként, előzetesen kért felhatalmazás alapján a törvényhatóság első tisztviselője, vagy felügyelete alatt a főszolgabíró, illetőleg a megyei város polgármestere rendelheti el.

(2) Az I. számú mellékletben nem említett azokban a nagy- és kisközségekben, ahol a tüzfának a kereskedő telepére történő szállítása a vasútállomás nagy távolsága miatt nagy költséggel jár, a többköltség áthárítását az (1) bekezdésben foglaltak szerint az ott megjelölt helyi hatóságok az alábbi keretben engedélyezhetik:

a) amennyiben az érdekelték által előterjesztett kérelem alapján a helyi szabályozás indokoltnak látszik, a törvényhatóság első tisztviselőjéhez kell fordulni a szóbanlévő távolságra métermázsánként felszámítható fuvardíjaknak a 122.100/1941. A. K. számú körrendelet alapján történő megállapítása végett;

b) a fuvardíj áthárítására vonatkozó helyi szabályozás keretében legfeljebb az előző pontban foglaltak szerint hatóságilag megállapított fuvardíjak vehetők figyelembe;

c) a kereskedők az így engedélyezett fuvar költségáthárítás esetén a II. számú melléklet szerint felszámítható haszonösszegeket eladási árak kiszámításánál csak 30 fillérrel csökkentett mértékben vehetik figyelembe;

d) a kereskedőtől a fogyasztóhoz történő házhozzállításnál az áthárítható költségeket a II. számú mellékletből kitűnően ilyen címen figyelembe vett összegeknél magasabban megállapítani nem lehet.

10. §.

(1) Az ebben a rendeletben megállapított árak készpénzfizetés esetén érvényesek; az áru átvételétől számított 14 napon belül történő fizetés készpénzfizetésnek számít.

(2) Hitelben történő eladásnál — az 5. §. (2) bekezdésében foglalt eset kivételével — kamat költség és kockázat címen az eladási ár után havonként legfeljebb 1% számítható.

11. §.

Ez a rendelet az 1943. évi január hó 11. napján lép hatályba; hatálybalépésével a 108.900/1941. Á. K. számú, az 57.900/1942. K. M. számú és a 80.100/1942. K. M. számú rendeletek hatályukat veszítik Budapest, 1943. évi január hó 9-én.

A miniszter helyett:

Dr. Jakabffy Károly s. k.
államtitkár

I. sz. melléklet a 11.000/1943. K. M. számú rendelethez.

KIMUTATÁS

az aprítatlan tüzfáért Budapest székesfőváros, Budafok, Kispest, Pest-szenterzsébet, Pestszentlőrinc, Rákospalota és Újpest megyei városok, Albertfalva, Cinkota, Csillaghegy, Csepel, Mátyásföld, Pestújhely, Rákosszentmihály és Sashalom nagyközségek területén termelők által felszámítható legmagasabb leadóállomási árakról.

Fafaj	Választék	
	hasáb	egyéb
	10.000 kg ára	
1. Bükk és gyertyán	410.—	390.—
2. Egyéb keményfa	395.—	375.—
3. Fenyő	380.—	360.—
4. Lágý lombfa	370.—	350.—

Megjegyzések:

1. Ezek az árak a megjelölt leadóállomásokon vasúti kocsiba, vagy hajóba rakott I. osztályú árura vonatkoznak és a forgalmiadót is magukban foglalják.

2. A hántott fáért a bükkhasáb tűzifa ára számítható. Az ú. n. hasított dorong (hasítvány) a hasábfára megállapított áron árusítható. A II. osztályú tűzifa ára 15.— P-vel alacsonyabb az I. osztályú tűzifára megállapított fenti árnál.

3. Az „egyéb keményfa“ csoportjába a következő fafajták tartoznak: akác, cser, tölgy, kőris, juhar, szil, szelíd-gesztenye, gyümölcsfák stb.

A „lágylombfa“ csoportjához a következők sorolandók: nyár, fűz, éger, nyír, hárs, vadgesztenye stb.

Az „egyéb választék“ alá a dorong, tuskó és vékonydorong tartoznak.

4. A tűzifa minőségi feltételeire nézve az alábbiak irányadók (10.800/1943. F. M. számú rendelet):

A) I. oszt. tűzifa:

Az I. oszt. tűzifának általában egészségesnek kell lennie. Korhadt, reves darabok nem szállíthatók, sem olyan fülledt darabok, amelyeknél a fülledés éles, sötét vonallal körülhatárolt színváltozást mutat.

Hasábfá.

12 cm-nél vastagabb törzs- és ágrészekből hasítás útján termelt, 1,2 m-nél nem hosszabb darabok, a törészt kivéve mindkét végükön fűrészsel termelve, 15 cm-nél nem nagyobb átmérőjű, simára lefaragott, egészséges göcsök nem kifogásolhatók. A darabok szélességi és vastagsági mérete a 30 cm-t egy irányban sem haladhatja meg.

Hasított dorong.

8—12 cm vastag törzs és ágrészek kettéhasításával termelt darabok; a végek levágására ugyanaz áll, ami a hasábfánál. Simára lefaragott ággöcsök nem kifogásolhatók.

Dorongfa.

A vékonyvégén 6—12 cm vastag törzs és ágrészek hasítatlan állapotban, a törészt kivéve mindkét végén fűrészsel termelve. Simára lefaragott ággöcsök nem kifogásolhatók.

Hántott fa.

5—10 cm vastag tölgy-, esetleg csertörzszekből a kéreg teljes lehántásával termelt törzsrészek amelyekre egyébként a dorongfára előírt minőségi feltételek irányadók.

B) II. oszt. tűzifa.

A fülledt, de még nem korhadt, továbbá a göcsös vagy többszörösen görbe hasáb, dorong vagy tuskófa II. osztályú tűzifának számít és csak az árjegyzékben megállapított árengedménnyel számlázható.

II. sz. melléklet.

KIMUTATÁS

a tűzifa kereskedelmi forgalmában a rendelet 6. §-a szerint felszámítható bruttó haszonösszegekről.

Tételszám	Az eladás módja	Bp. szűfv. területén és környékén		Törvényhatósági és megyei városokban		Nagy és kis-községekben	
		telepen (üzletben) átadva	a vevő lakására, pincébe szállítva	telepen (üzletben) átadva	a vevő lakására, pincébe szállítva	telepen (üzletben) átadva	a vevő lakására, pincébe szállítva
		métermázsánként fillérekben					
1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.
1.	Aprítatlan tűzifa vasúti kocsiban, fuvarlevélsúly szerint átadva	40	130	40	100	40	80
2.	Aprítatlan tűzifa vasútállomáson, vasúti kocsiból (vasúti rakterületről) kimérve (nem vagon-tételben és nem fuvarlevélsúly-szerint) fogyasztó részére	85	175	70	130	70	110
3.	Az ú. n. telepes kereskedő R.6. §. (1) bekezdésének a) pontja) telepéről (üzletéből) fogyasztónak történő eladás esetén						
	a) aprítatlan tűzifa	85	175	100	160	90	130
	b) aprított tűzifa						
	1. 2 q-nál nagyobb tételekben.	160	250	160	220	—	—
	2. 2 q-nál kisebb tételekben..	—	—	185	245	—	—
	3. 50 kg-nál nagyobb tételekben	—	—	—	—	140	180
	c) fűrészelt tűzifa aprítás nélkül	145	235	145	205	125	165
4.	Az ú. n. pincés és hasonló kis-kereskedő (szatócs, udvaros stb.) (R. 6. §. (1) bekezdésének b) pontja) eladásainál a 3. b) pont szerinti eladásokra viszonteladónak házhozszállítás esetén felszámítható árakhoz a következő további haszonösszegek számíthatók						
	a) ha az eladott aprított tűzifa mennyisége 201—500 kg	90	140	40	60	35	55
	b) ha az eladott aprított tűzifa mennyisége 21—200 kg	100	150	40	60	35	55
	c) ha az eladott aprított tűzifa mennyisége 20 kg vagy annál kevesebb	150	150	60	60	35	55

MEGJEGYZÉSEK: 1. Budapest és környéke alatt az I. számú mellékletben a felsorolt városokat és községeket kell érteni.

2. A 2. és 3. pont alá tartozó eladásoknál viszonteladók részére 15 fillér/q engedményt kell nyújtani.

3. Abban az esetben, ha 3. b) pont alatti eladásnál a házhozszállítás a vevő hozzájárulásával lezárt zsákokban történik a 4. és 6. rovatban feltüntetett haszonösszeghez további 70 fillér számítható.

4. Amennyiben a 4. pont alatti eladásoknál kisebb mennyiség eladása esetén a vevő által fizetendő teljes összeg a métermázsánkénti árból egész fillérekben nem volna meghatározható, esetenként felfelé egész fillérig történő kikerekítésének van helye.

5. Az ú. n. telepes kereskedő akkor is csak a 3. pontban feltüntetett haszonösszegeket számíthatja, ha az ott megjelöltnél kisebb mennyiséget ad el.

A tűzifa kedvezményes vasúti fuvardíja.

A „Vasúti és Közlekedési Közlöny“ 1943. évi január hó 10-i 4. számában megjelent 4.040. sz. hirdetmény szerint a tűzifa vasúti fuvardíja az 1—130 km-ig történő szállításkor továbbra is változatlan marad, a 131—200 km-es távolságokra történő fuvarozásért pedig a 10.000 (b), illetőleg a 15.000 (c) kg. súlyért való díjfizetés esetén egyformán 69 fillér, 201 km-en felüli távolságokra való szállításért pedig 70 fillér fizeendő 100 kg-onként.

A m. kir. földművelésügyi miniszter 151.000/1943. F. M. számú rendelete a tűzifaszállítási igazolványok kiállítás díjának újabb megállapítása tárgyában.*

A tűzifaellátás biztosításának újabb szabályozásról szóló 3.000/1941. M. E. számú rendelet 14. §-ában foglalt felhatalmazás alapján a kereskedelem- és közlekedésügyi miniszterrel egyetértve a következőket rendelem:

1. §.

(1) Közforgalmú és korlátolt közforgalmú vasúton történő tűzifa-szállítás esetében a feladó a feladáskor a feladási állomáson a szállítási igazolvány kiállítás díja fejében a következő összegeket köteles fizetni:

- a) 5 tonnás raksúlyú kocsiban feladott küldemény után 12 pengőt;
- b) 5 tonnánál nagyobb, de legfeljebb 10 tonnás raksúlyú kocsiban feladott küldemény után 24 pengőt;
- c) 10 tonnánál nagyobb, de legfeljebb 15 tonnás raksúlyú kocsiban feladott küldemény után 36 pengőt;
- d) 15 tonnánál nagyobb raksúlyú kocsiban feladott küldemény után 48 pengőt.

(2) Az (1) bekezdésben megállapított kiállítás díjon felül a 44.000/1941. F. M. sz. rendelet 15. §-ának (3) bekezdésében megállapított összeget (10 tonnánként 1 pengőt) — az ott meghatározott módon — továbbra is be kell fizetni.

(3) Az (1) bekezdésben megállapított kiállítás díjat ama szállítási igazolványok után is meg kell fizetni, amelyeket a jelen rendelet hatálybalépésének napjáig fel nem használtak. A kiállítás díjat ebben az esetben is a feladási állomáson kell befizetni.

2. §.

(1) Hajón (kompon, tutajon, stb.) és tehergépjároművön történő szállítás esetében a szállítási igazolvány kiállítás díja — a 44.000/1941. F. M. sz. rendelet 15. §-ának (3) bekezdésében megállapított összegben felül — a küldemény minden megkezdett 5 tonnája után 12 pengő. Ezt az összeget a „F. M. Erdészeti Statisztika, bevételi számla, Budapest“ 105.508. sz. postatakarékpénztári csekkszámára kell befizetni. A befizetést a szállítási igazolvány kérelmezésekor igazolni kell.

(2) Az (1) bekezdésben megállapított kiállítás díjat meg kell fizetni ama szállítási igazolványok után is, amelyeket a jelen rendelet hatálybalépése előtt adtak ki, de amelyeket a jelen rendelet hatálybalépése előtt adtak ki, de amelyeket a jelen rendelet hatálybalépésének napjáig fel nem használtak. A befizetés módjára az (1) bekezdés rendelkezései irányadók. A jelen bekezdés alá eső szállítási igazolványokat

* Megjelent a «Budapesti Közlöny» 1943. évi január hó 10-i 7. számában.

— érvényesítés végett — a kiállító hatóságnak be kell mutatni, A bemutatáskor a kiállítási díj befizetését igazolni kell. Nem érvényesített szállítási igazolvánnyal tűzifát szállítani nem szabad.

3. §.

Közforgalmú és korlátolt közforgalmú vasutak a jelen rendelet hatálybalépése után tűzifát csak akkor vehetnek át szállításra, ha a feladó az 1. §. (1) bekezdésében megállapított kiállítási díjat a feladási állomáson megfizeti; hajózási, valamint egyéb fuvarozási vállalatok vagy vállalkozók pedig csak abban az esetben, ha a szállítási igazolványt a kiállító hatóság a 2. §. (2) bekezdése értelmében érvényesítette.

4. §.

(1) Amennyiben a cselekmény súlyosabb büntető rendelkezés alá nem esik, a 3000/1941. M. E. sz. rendelet 19. §-ának (1) bekezdésében megállapított kihágást követi el és az ott meghatározott büntetéssel büntetendő, aki a jelen rendeletnek a tűzifa szállítására vonatkozó rendelkezéseit megszegi vagy kijátssza.

(2) A pénzbüntetésre, az elkobzásra és a kihágás miatt eljáró hatóságokra a 3000/1941. M. E. sz. rendelet 19. §-ának (2)—(4) bekezdésében foglalt rendelkezések irányadók.

5. §.

Ez a rendelet az 1943. évi január hó 11. napján lép hatályba.
Budapest, 1943. évi január hó 10-én.

Báró Bánffy Dániel s. k.

m. kir. földművelésügyi miniszter.

A m. kir. közellátásügyi miniszter 10.900/1943. K. M. számú rendelete tüzelőanyagoknak tehergépkocsival történő házhozszállítása esetén számítható pótdíjak megállapítása és a 94.000/1942. K. M. számú rendelet módosítása tárgyában.*

A 9.280/1941. M. E. számú rendelet 1. §-ában foglalt felhatalmazás alapján a következőket rendelem:

1. §. (1) Abban az esetben, ha a tüzelőanyagkereskedő a tüzelőanyag házhozszállítását (akár bérfuvarozás útján, akár saját tehergépkocsijával végzi, Budapest székesfőváros területén 100 kilogrammonként 45 fillér, törvényhatósági jogú és megyei városok területén pedig 100 kilogrammonként 30 fillér pótdíjat számíthat. Ez a pótdíj tűzifaeladás estén a 11.000/1943. K. M. számú rendelet (megjelent a Budapesti Közlöny 1943. évi január hó 10-i, 7. számában) II. számú mellékletében, szén, brikett és koksx eladásánál a 10.850/1943. K. M. számú rendelet (megjelent a Budapesti Közlöny 1943. évi január hó 10-i, 7. számában) mellékletében 1., 2., 3. tételszáma alatt felsorolt eladási módok esetén a 4., illetőleg 6. rovatban megállapított haszonösszegekhez számítható. Daraszenekeknél és egyéb apró szenekeknél az 54.000/1942. K. M. számú rendelet 6. §-ának (2) bekezdésében foglaltakat is figyelembe kell venni.

(2) Az (1) bekezdésben megállapított fuvarpótdíjon kívül megfelelő esetben külön felszámíthatók azok a pótdíjak is, amelyeket Budapest székesfőváros területére a 94.000/1942. K. M. számú rendelet 1. §-ának (2) bekezdése, a törvényhatósági jogú és megyei városokban pedig a 122.100/1941. Á. K. számú körrendeletben kapott felhatalmazás alapján a törvényhatóság első tisztviselője engedélyezett.

(3) Vizszonteladó vevővel (pincés, udvaros, szatócs, stb.) szemben az (1) bekezdésben megállapított fuvarpótdíj a tüzelőanyagoknak tehergépkocsival történt fuvarozása esetén sem számítható fel.

2. §. A 94.000/1942. K. M. számú rendeletnek, valamint ennek a rendeletnek hatálya az 5 métermáza vagy ennél kisebb hasznos teherbírású tehergépkocsikra (ú. n. tehertaxik) nem terjed ki.

3. §. Ez a rendelet az 1943. évi január hó 11. napján lép hatályba; hatálybalépésével a 94.000/1942. K. M. számú rendelet 3. §-a hatályát veszti.

Budapest, 1943. évi január hó 9-én.

A miniszter helyett:

Dr. Jakabffy Károly s. k.
államtitkár.

A m. kir. közellátásügyi miniszter 579.123/1942. V. számú átirata az Országos Erdészeti Egyesületnek a kenyérgabona beszo­gáltatása ügyében a m. kir. földművelésügyi miniszterhez in­te­zett felterjesztése tárgyában.

Nagyméltóságú M. Kir. Földművelésügyi Miniszter Úrnak,

Budapest.

F. évi október hó 24-én kelt 97.796/1942.—I./B. főo. 3. ú. o. számú átiratára van szerencsém Nagyméltóságodat értesíteni, hogy a mezőgazda­ági termelők termelési és beszo­gáltatási kötelezettségének szabályozása tárgyában kiadott 6000/1942. M. E. sz. rendelet, valamint az 1943. évi ter­mésű kenyérgabonára vonatkozó beszo­gáltatási kötelezettség megállapí­tása tárgyában kiadott 112.060/1942. K. M. sz. rendelet a beszo­gáltatási kötelezettség szempontjából nem tesz különbséget a szerint, hogy a szántóföldek kinek a kezelésében műveltetnek. A termés beszo­gálta­tásának jövő évi rendje azért közöltetett kellő időben a mezőgazdasági termelőkkel, hogy azok ismerve a beszo­gáltatandó kenyérgabona men­nyiségét és saját gazdaságuk szükségletét, annyi kenyérgabonát vethes­senek, hogy kötelezettségeiknek minden vonalon eleget tudjanak tenni.

A fentiekre való tekintettel az Országos Erdészeti Egyesület aziránti kérelmét, hogy az erdőgazdaságokat a kezelésükben levő szántó­földek kat. tiszta jövedelme után megállapított kenyérgabona beszo­gál­tatása alól mentesítem, sajnálatomra nem áll módomban teljesíteni, bizonyos azonban, hogy a végrehajtás folyamán egyes esetekben el kell majd tekinteni a rendelkezés szószerinti végrehajtásától s itt kerülhet a kérdés külön elbírálásra.

Budapest, 1942. december 10-én.

A miniszter helyett:

Jurcsek s. k.,
államtitkár.

A m. kir. földművelésügyi miniszter 292.738/1942. F. M. számú rendelete a szarvastehén és szarvasborjú vadászati tilalmi idejének módosítása tárgyában.*

Az 1925: XXIV. t.-c. 1. §-ában foglalt felhatalmazás alapján a következőket rendelem:

1. §. A szarvasállomány megóvása érdekében szarvastehénre és szarvasborjúra a jelen vadászati idényben február hó 16. napja helyett a jelen rendelet hatálybalépésétől kezdődően tilos vadászni azokon a

* Megjelent a «Budapesti Közlöny» 1942. évi december hó 20-í 289. számában.

területeken, amelyekre nézve a 292.000/1942. F. M. számú rendelet 1. §-ának második bekezdése értelmében a törvényhatóság első tisztviselője (közigazgatási kirendeltség vezetője) a farkas előfordulását megállapítja.

2. §. A jelen rendelet a kihirdetésének napján lép hatályba.

Budapest, 1942 december 19-én.

Báró Bánffy Dániel s. k.
m. kir. földművelésügyi miniszter.

A m. kir. földművelésügyi miniszter 292.417/1942/III/B-2. számú rendelete a hasznosvad téli etetéséhez szükséges szálás takarmány biztosítása tárgyában.

*Valamennyi Vármegyei Vadászati Felügyelőnek (Helyettesének)
és Vadászati Tudósítónak*

Székhelyeiken.

Értesitem, hogy felkérésemre a m. kir. közellátási miniszter úr 586.765/1942. V. 4. ü. o. számú átiratában hozzájárult ahhoz, miszerint a hasznos vadak téli etetésére szükséges szálás takarmányt a vadászterületek tulajdonosai (haszonbérloi) az 5070/1942. M. E. számú rendelet 4. §. 2. pontja alapján beszerezhető vásárlási engedéllyel biztosítsák.

A hivatkozott rendelet szövege a következő:

„A vásárlási engedélyt tizenöt métermázsánál kisebb mennyiségre, fogatos járművön való szállítás esetében a községi eljáróság (polgármester), minden más esetben a m. kir. közellátási hivatal adja ki. A községi eljáróság (megyei város polgármestere) által kiadott vásárlási engedély csak abban a vármegyében jogosít vásárlásra, amelynek területén az illető község (város) van. A törvényhatóságí jogú város polgármestere által kiadott vásárlási engedély a város területével szomszédos vármegyei törvényhatóság területén is jogosít vásárlásra.“

Budapest, 1942 december 11-én.

A miniszter rendeletéből:

Bárczy s. k.,
miniszteri tanácsos.

A m. kir. földművelésügyi miniszter 292.458/1942/III/B-2. sz. rendelete a tenyészvadjuttatás tárgyában kibocsátott 290.904/1942. számú rendeletben megállapított mezei tenyésznyúl-ár módosításáról.*

A tenyészvadjuttatás tárgyában 290.904/1942/III/B-2. számú rendeletben (megjelent a Budapesti Közlöny 1942. évi 219. számában) a mezei tenyésznyulak páronként 36 pengőben megállapított árát — a löttvad időközben történt áremelésére tekintettel, — 45 pengőre emelem fel.

Tekintettel a tenyésznyúl újbóli megállapított árára, azok, akik tenyésznyulát 1942. évi november hó 30. napjáig 36 pengős árban igényelték, azt a fenthivatkozott rendeletben foglalt átvételi kötelezettség ellenére sem kötelesek az újonnan megállapított 45 pengős árban átvenni.

Budapest, 1942. évi december hó 10-én.

A miniszter rendeletéből:

Bárczy, s. k.
miniszteri tanácsos.

* Megjelent a «Budapesti Közlöny» 1932. évi december hó 16-i 286. számában.

A M. Kir. Államvasutak Igazgatóságának 123.250/1942. G. II. számú átíratja a talpfaszükséglet biztosítása ügyében.

Országos Erdészeti Egyesület,

Budapest.

Folyó évi november hó 30-án személyesen átadott 1388/1942. sz. közös beadványukra, a t. Egyesületeket a következőkben értesítjük:

Jövő évi talpfaszükségletünk, a rendkívüli viszonyok folytán szükségessé vált sürgős építési és pályafenntartási munkák miatt, nagymértékben megnövekedett. Jól tudjuk, hogy a fatermelés a mai viszonyok között sok nehézséggel küzd és az általunk igényelt nagy mennyiségű talpfa kitermelését és leszállítását csak rendkívüli intézkedések mellett lehet remélni.

Intézetünk a talpfatermelés nagy fontosságának megfelelően a maga részéről mindent megtesz, hogy a nehézségek elhárítása útján a termelést a lehetőséghez képest elősegítse.

A munka- és fuvarerő kirendelése, valamint ezeknek ellátása, továbbá a termelésnél nélkülözhetetlen szakértő-alkalmazottak felmentése, és végül a talpfaárak revíziója azonban intézetünk hatáskörén kívül esik.

Ezekre vonatkozólag előterjesztéseinket annak idején az illetékes minisztériumokhoz megtettük és azok elintézését szorgalmazzuk.

A munka- és fuvarerőt, valamint ezek ellátását, illetőleg utalunk különben a Földművelésügyi Miniszter Úr folyó évi november hó 27-én, a napilapokban is megjelent, a fatermelőkhöz és szállítókhoz intézett felhívására, mely szerint „ha az erdőbirtokosoknak, illetőleg tulajdonosoknak a . . . termelési és szállítási kötelezettségek tekintetében nehézségei volnának, támogatásért forduljanak a termelés, illetve tárolás helye szerint illetékes erdőigazgatóságokhoz.”

A talpfa minőségi feltételek tekintetében intézetünk mindazon módosítást hajlandó engedélyezni, mely a talpfák szilárdságát, használhatóságát lényegesen nem befolyásolja. A különleges feltételektől eltérően az álgesztes talpfát is át vesszük, csupán a felső felfekvési lapon, az alátétlemezek helyén, — ahová a sinek kerülnek, — ne legyen álgeszt. Az előírt $\frac{1}{2}$ cm magssági és 1 cm szélességi túlmérettől eltekintünk. A fagömbös (Baumwalznis)* talpfát legfeljebb azonban az átvett mennyiség 20%-ig sem kifogásoljuk, ha a felfekvési lap az előírt méretekben megvan. Nem használhatunk azonban kétoldalt bárdolt fát, valamint csertalpfát sem, mert előbbieik mérethiány miatt nem lemezeltethők, utóbbiak pedig a velük végzett kísérletek során a repedések folytán rossz tapasztalatokat eredményeztek.

A talpfaszámla kifizetésénél is könnyítést eszközöltünk annyiban, hogy azokat az esedékességi időre való tekintet nélkül soronkívül kifizetjük.

Amidőn az érdekképviseltek támogatókészségét elismerjük, kérjük, hogy a befolyásukkal odahatni szíveskedjenek, hogy az erdőbirtokos és nagykereskedő szállítóink — melyek eddig az ajánlattételtől is vonakodtak — a szállításban a folyó évben is részt vegyenek.

Budapest, 1942. évi december hó 21-én.

A beszerzési főosztály igazgatója megbízásából:

Tóth, s. k., osztályfőnök,
m. kir. államvasúti főtanácsos.

* Helyesen és magyarul: csonkaélű. (Szerk.)

Felelős kiadó: dr. Mihályi Zoltán.

Stádium Sajtóvállalat Rt., Budapest, V., Honvéd-utca 10.

Felelős: Györy Aladár igazgató.